

דגלה שק במסדה

כאן בבית חב"ד

לכל מי שעושה סדר בבית

פסח תשפ"ג / 2023

שפת הסימנים

נמה אימוג'ים שיעזרו לנו בסדר

כשמופיע האירור הזה, הפסקה מיועדת לקריאה או לביצוע רק על ידי המנחה. כל השאר מקשיבים ומסתכלים.

כשמופיע האירור הזה, צריך למלא את הכוס ביון.

כאן שותים את הכוס שמילאנו.

מרימים את הכוס ביד ימין מעט לגובה וממשיכים להחזיק אותה.

אל תתביישו לשיר ביחד. זה מחמם את האווירה ומקרר את הלבבות...

בעבר, אנשי המעמד החברתי הגבוה היו סועדים בתנוחת חצי-שכיבה על מיטות הסֶפֶה ייעודיות. כדי להמחיש את חווית החירות בחג הפסח, אוכלים את המצות והיין בהסבה.

איך עושים את ההסבה? משעינים את פלג הגוף העליון לתנוחת חצי-שכיבה לצד שמאל. אפשר להישען על מסעד הכיסא, על כרית קטנה או על כל אמצעי אחר לתמיכה.

כשמופיע האירור הזה, צריך לאכול את המנה או לשתות את הכוס בהסבה.

כשמופיע אירור השעון, זוהי תזכורת לכך שצריך לאכול את המנה בתוך שש דקות (לא הזמן לסמול-טוק ולעיכובים אחרים).

מתכונים

- בדקו שכל הפריטים והמצרכים שתצטרכו במהלך הסדר זמינים ומוכנים מראש:
- **הגדה של פסח**. מומלץ להכין עבור כל משתתף הגדה משלו. כך יהיה לכולם נח וקל להתמצא במהלך הסדר ולהשתתף בחוויה.
- **'קערה'** - טס או מפית בד ייעודיים לסידור מאכלי הסדר המסורתיים על השולחן. אם אין, אפשר להשתמש במגש, צלחת או שקית פשוטים. מספיקה 'קערה' אחת עבור כל המשפחה.
- **מצות** - כדאי מאד להשתמש במצות שמורות שנאפו בעבודת יד.
- **מרור** - חסה נקיה מחרקים או חזרת מגוררת.
- **יין** או מיץ ענבים.
- **כוסות** או גביעים.
- **כרפס** - תפוח אדמה מבושל, בצל חי או סלרי נקי מחרקים. מספיקה חתיכה או פרוסה קטנה לכל משתתף.
- **מי מלח** - פשוט וקל להכנה ביתית. מלאו כוס במים, הוסיפו כפית או שתיים של מלח וערבבו היטב.
- **חרוסת** - מחית תפוחים, אגסים ואגוזים בתוספת יין.
- **ביצה** קשה.
- **זרוע** - נתח צלוי של שוק בקר או גרון עוף צלויים.
- **נטלה** - ספל לנטילת ידיים.
- **שקית ניילון** או שקיק בד, לשמירת המצה לאפיקומן.
- **אפשרי**: כריות תמיכה לתנוחת ההסבה.
- מומלץ מאד להצטייד במפיות שולחן פשוטות. נזדקק להן במהלך הסדר.
- אוכל לארוחת חג - לפי הטעם האישי ומספר המשתתפים. שלבו גם תבשילים ומאכלים מסורתיים לפי מה שמקובל במשפחה או בעדה שלכם. זה יתרום לתחושת חג מרוממת ונפלאה.
- **נרות לערב חג** - לפחות שני נרות לכל אחת מהבנות והנשים, אפשר גם להוסיף. אם יש לכם פמוטים, הדליקו את הנרות בפמוטים, זה מוסיף יופי וחגיגות.

כמה להכין?

במהלך הסדר אוכלים כמה פעמים מצות ומרור ושותים ארבע כוסות יין.
כמה זה מונה? - הנה:

מנת מצה = 15 גרם (רבע מצת מכונה / חצי מצת יד)

מנת מרור = 17 גרם

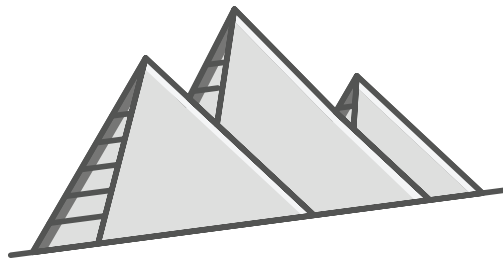
כוס יין = 86 מיליליטר

כדאי להכין מראש מנות מוכנות עבור כל משתתף בסדר:

מצה = 3 מנות למשתתף (מצה שלמה אחת לפחות)

מרור = 2 מנות למשתתף

יין = 4 כוסות למשתתף (בכוסות בגודל סטנדרטי - כמעט בקבוק שלם)

מקבלים את החג

מדליקים את נרות החג

- בשעת הדלקת הנרות (משתנה לפי המיקום שלכם) הנשים והבנות מתכבדות בהדלקת נרות החג.
- מדליקות את הנרות, מכסות את העיניים ומברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק
נֵר שֶׁל יוֹם טוֹב:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲיָינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

מתחילים

סימנים שקל לזכור

הסדר מורכב מרצף פעולות ארוך ומפורט. כדי לא להתבלבל, ערכו לנו אותו בתוכנית פעולה מסודרת, ויש אפילו סימנים בחרוזים שקל לזכור:

קֶדֶשׁ / וְרַחֵץ

כֶּרֶס / יַחַץ

מִגִּיד / רַחֲצָה

מוֹצֵיא / מִצָּה

מְרוֹר / כּוֹרֵךְ

שֶׁלַחן עוֹרֵךְ

צִפּוֹן / בֶּרֶךְ

הֵלֵל / נִרְצָה

את הסדר נערוך
לפי הסימנים.

נְתִחִיל!

עורכים את השולחן

- פורסים על השולחן מפה ועורכים אותו בצורה מכובדת וחגיגית. בינתיים לא מגישים את האוכל לשולחן, נגיע לזה בהמשך.
- במרכז השולחן (ליד מנחה הסדר) מניחים את ה'קערה', ומסדרים אותה: בבסיס הקערה יש שלושה תאים. בכל תא מניחים מצה שלמה אחת (אם אין תאים, אפשר להניח את המצות ולפרוס ביניהן מפיות).
- על פני הקערה מניחים את מאכלי הסדר לפי האיור הבא (את שמות המאכלים תזהו לפי התפריט שציינו קודם):

* על הקערה מניחים שתי מנות של מרור. בהמשך הסדר נראה מתי אוכלים כל אחת.

- בוחרים אחד מהמשתתפים (רצוי ראש המשפחה) שימשש כמנחה הסדר. הוא יסביר לכל המשתתפים מה צריך לעשות בכל שלב, יקרא בקול את קטעי ההגדה ויוביל אתכם בערב מסורת נפלא ומרגש.

קדש

פותחים את הלילה בקידוש.

קוראים את הברכה:

סְבִּירי מְרִנֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְתַתֵּן לָנוּ אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיציאת מִצְרָיִם, כִּי בָנוּ בְּחִרָתָ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָ מִכָּל הָעַמִּים. וּמוֹעֲדֵי קִדְּשְׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן הַנִּחְלָתָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנִי מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים:

מברכים ברכה חגיגית על החג
(חוץ ממי שבירכו כבר בהדלקת הנרות):

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחֲיֵינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

ורחץ ▲

ממלאים את הנטלה במים ורוחצים את הידיים לארוחה בצורה המסורתית: ממלאים את הנטלה במים, שופכים מים שלוש פעמים על יד ימין, אחר כך שלוש פעמים על יד שמאל, ומנגבים את הידיים היטב.

כרפס ▲

טובלים את הכרפס במי מלח, ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:

אוכלים מהכרפס, בים קטן ולא יותר.

יחץ ▲

שׁוֹבְרִים אֶת הַמְצָה הָאֲמֻצָּעִית מִתּוֹךְ הַקֶּעֶרֶה לְשׁנֵי חֻלְקִים, וְאֵת הַחֶלֶק הַגָּדוֹל מִבֵּין הַשְּׁנָיִים מוֹצִיָּאִים מִהַקֶּעֶרֶה וְשׁוֹמְרִים בְּשִׁקִּית (זָכְרוּ אִיפֹה אַתֶּם מְנִיחִים אֶת הַמְצָה, כִּי אוֹכְלִים אוֹתָהּ בְּסוּף הַסֵּדֶר).

מגיד ▲

קוראים את ההגדה. זו בעצם המצווה המרכזית של הלילה הזה: סיפור אירועי יציאת מצרים לילדים ולבני המשפחה. הסיפורים שנספר סביב השולחן יעצבו את זהותם של הילדים, וזו ההזדמנות לחבר אותם לסיפור היהודי, להיסטוריה המופלאה ולמורשת העתיקה של עמנו. חלקו לילדים ממתקים (כשרים לפסח), ערכו הפעלות ומשחקים ושתפו אותם בקריאה ובשירה - הכול כדי לגרות את הסקרנות שלהם ולהכניס גם אותם לחוויה המעצימה.

הא לַחֲמַא עֲנִיא דִּי אָכְלוּ אַבְהֶתְנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם
 כָּל דְּכָפִין יִיתִי וְיִיכֹּל. כָּל דְּצָרִיךְ יִיתִי וְיִפְסָח. הַשְׁתָּא
 הָכָא. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא עֲבָדִין
 לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוּרִין:

בעברית: זה לחם העוני שאכלו אבותינו בארץ מצרים. כל הרעב,
 יבוא ויאכל; כל הצריך, יבוא ויעשה את סדר הפסח. השנה כאן, לשנה
 הבאה בארץ ישראל. השנה עבדים, לשנה הבאה בני חורין.

הילדים שרים "מה נשתנה", ואחריהם גם המבוגרים:

מה נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת.

שֶׁבֶכֶל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מְטַבֵּילִין אֶפְילוּ פַּעַם אַחַת
 הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:
 שֶׁבֶכֶל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ אוֹ מֵצָה
 הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מֵצָה:
 שֶׁבֶכֶל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת
 הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹר:
 שֶׁבֶכֶל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסֻבִּין
 הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלָנוּ מְסֻבִּין:

ממשיכים לקרוא את ההגדה.

סיפור יציאת מצרים ממש בקצרה, והחובה לספר עוד ועוד על
הניסים ושרשרת האירועים:

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפֶּרַעַה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה
וּבְזֶרַע נְטוּיָה. וְאֵלוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם
הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מִשְׁעַבְדִּים הָיִינוּ לַפֶּרַעַה בְּמִצְרַיִם. וְאִפִּילוּ כָלֵנוּ
חֲכָמִים כָּלֵנוּ נְבוֹנִים כָּלֵנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה מִצֹּהַ עֲלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם. וְכָל הַמְרַבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מִשְׁבַּח:

מַעֲשֵׂה בְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי
טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּים בְּבֵית בְּרַק. וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ
הַלֵּילָה עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע
שֶׁל שַׁחֲרִית:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הָרִי אֲנִי כָּבוֹ שְׁבָעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאָמֵר
יִצִּיאַת מִצְרַיִם בְּלִילוֹת עַד שֶׁדִּרְשָׁה בֶּן זֹמָא. שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהִבְיֵא
הַלֵּילוֹת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהִבְיֵא
לִימּוֹת הַמָּשִׁיחַ:

חובה על האב להתאים את הסיפור לאופי ולכישורים של הילדים:

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא.

בְּנֶגֶד אַרְבַּעַה בָּנִים דְּבָרָה תּוֹרָה. אֶחָד חֲכָם. וְאֶחָד רָשָׁע. וְאֶחָד תָּם.
וְאֶחָד שָׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֹׂאֵל:

חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה אֱדֹנִי
אֱלֹהֵינו אֲתֶכֶם וְאֵף אֶתָּה אֲמֹר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח אֵין מִפְּטִירִין אַחֵר
הַפֶּסַח אִפְּיָקוּמָן:

רָשָׁע מֶה הוּא אֲמֹר מֶה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם וְלֹא לוֹ. וּלְפִי שְׁהוּצִיא
אֶת עַצְמוֹ מִן הַכָּלל כָּפַר בְּעֶקֶר. וְאֵף אֶתָּה הִקְהָה אֶת שְׁנֵי וְאֲמֹר לוֹ,
בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה אֱדֹנִי לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם. לִי וְלֹא לוֹ, אֱלֹו הָיָה שָׁם לֹא
הָיָה נִגְאָל:

תָּם מֶה הוּא אֲמֹר, מֶה זֹאת. וְאֲמַרְתָּ אֵלָיו בְּחִזָּק יָד הוּצִיאָנוּ אֱדֹנִי
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְשִׁאיֵנו יוֹדֵעַ לְשֹׂאֹל אֶת פֶּתַח לוֹ שְׁנֵאֲמַר וְהַגְדַּת לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה אֱדֹנִי לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:

כָּל מֵרָאשׁ חֹדֶשׁ תִּלְמֹד לֹמֵר בַּיּוֹם הַהוּא אֵי בַּיּוֹם הַהוּא יָכוֹל מִבְּעוֹד
יוֹם תִּלְמֹד לֹמֵר בְּעִבּוֹר זֶה. בְּעִבּוֹר זֶה, לֹא אֲמַרְתִּי אֶלֶּא בְּשַׁעָה שֵׁישׁ
מִצָּה וּמִרּוֹר מְנַחִים לְפָנֶיהָ:

תולדות עם ישראל, הירידה למצרים וההבטחה האלוהית לגאולה:

מִתְחִלָּה עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְעַכְשָׁיו קִרְבָּנוּ הַמָּקוֹם לְעִבְדָתוֹ.
שְׁנֵאֲמַר וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר אֱדֹנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִבְר
הִנֵּהר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּנְרַח אֲבִי אֲבָרָהָם וְאֲבִי נַחוֹר וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים
אַחֲרִים:

וְאִקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם מֵעִבְר הִנֵּהר וְאוֹלֹךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן
וְאֲרָבָה אֶת זֶרְעוֹ וְאֶתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק: וְאֶתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו
וְאֶתָּן לְעֵשָׂו אֶת הָר שֶׁעִיר לְרִשְׁתָּהּ אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם:

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֹטֵב אֶת
הַקֶּץ לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. שֶׁנֶּאֱמַר
וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תִּדְעַ כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אוֹתָם
אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִכִּי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בִּרְכוּשׁ
גָּדוֹל:

וְהוּא שְׁעִמְרָה לְאַבְוִתֵּינוּ וְלָנוּ שְׁלֵא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. וְהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ
מֵיָדָם:

מצטטים פסוקים מהתורה המתארים את העבדות במצרים, המכות
שהקדוש ברוך הוא היכה בהן את המצרים ורגעי השיא של השחרור
ממצרים, ומפרשים אותם לפי דברי חז"ל:

צֵא וּלְמַד מֶה בִּקְשׁ לָבוֹן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לַיעֲקֹב אָבִינוּ. שֶׁפָּרַעַה לֹא גָזַר
אֶלָּא עַל הַזְּכָרִים וְלָבוֹן בִּקְשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל. שֶׁנֶּאֱמַר אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרֶד
מִצְרַיִמָּה וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מַעֲט וַיְהִי שָׁם לָגוֹי גָּדוֹל עֲצוּם וּרָב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה אֲנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר. וַיִּגֵּר שָׁם מִלְּמַד שְׁלֵא יֵרֶד יַעֲקֹב אָבִינוּ
לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלָּא לְגוֹר שָׁם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעַה לְגוֹר בְּאֶרֶץ
בְּאֵנוּ כִּי אִין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כְבֹד הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעֵתָה
יִשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן: בְּמִתִּי מַעֲט כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יֵרְדוּ
אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה וְעֵתָה שְׂמֹךְ אֲדֹנִי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: וַיְהִי
שָׁם לָגוֹי מְלֻמָּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם: גָּדוֹל עֲצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֹא הָאֶרֶץ אוֹתָם: וּרָב
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲעֹבֵר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ וְאֶמַּר לָךְ בְּדָמֶיךָ חִי
וְאֶמַּר לָךְ בְּדָמֶיךָ חִי: רַבָּה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבּוֹאִי
בְּעֵדֵי עֲדִיִּים שְׂדִים נִכְנוּ וּשְׂעָרָה צִמַּח וְאֶת עֵרֹם וְעָרְיָה:

וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה:

וירעו אתנו המצרים כמה שנאמר הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: ויענונו כמה שנאמר וישימו עליו שרי מסיים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פיתם ואת רעמסס: ויתנו עלינו עבדה קשה כמה שנאמר ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימרו את חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך:

ונצעק אל אֱדֹנִי אֱלֹהֵי אבותינו וישמע אֱדֹנִי את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו:

ונצעק אל אֱדֹנִי אֱלֹהֵי אבותינו כמה שנאמר ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אֱדֹנִי את קולנו כמה שנאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ואת עמלנו אלו הבנים כמה שנאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון: ואת לחצנו זה הדחק כמה שנאמר וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אתם:

ויוציאנו אֱדֹנִי ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדול ובאותם ובמפתים:

ויוציאנו אֱדֹנִי ממצרים לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. שנאמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אֱלֹהֵי מצרים אעשה שפטים אני אֱדֹנִי: ועברתי בארץ מצרים אני ולא

מלאָה. והפיתית כל בכור בארץ מצרים אני ולא שרף. ובכל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אָעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ. אֲנִי אֶדְנִי. אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר:

בֵּיד חֲזָקָה זֶה הַדָּבָר כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה יָד אֶדְנִי הוֹיָה בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
בְּסוֹסִים בַּחמרים בַּגְּמָלִים בַּבָּקָר וּבִצְאֵן דָּבָר כָּבֵד מְאֹד: וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה זֶה
הַחֶרֶב כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וַחֲרַבּוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם. וּבִמְרֹא גָדֹל
זֶה גְלוּי שְׂכִינָה כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי
בְּמִסֹּת בְּאִתּוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבֵיד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים
גְּדוֹלִים כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֵם אֶדְנִי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעִינֶיךָ: וּבְאִתּוֹת
זֶה הַמַּטָּה כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת
הָאִתּוֹת: וּבְמוֹפְתִים זֶה הַדָּם כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וְנִתַּתִּי מִפְתִּים בְּשָׂמִים וּבִאֲרָן:

תוך כדי קריאת הפסוק, שופכים מעט יין מהכוס לתוך קערה/צלחת סדוקה:

דם ואש ותמרות עשן:

דָּבָר אַחֵר בֵּיד חֲזָקָה שְׂתִים. וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה שְׂתִים. וּבִמְרֹא גָדֹל שְׂתִים.
וּבְאִתּוֹת שְׂתִים. וּבְמוֹפְתִים שְׂתִים:

אֵלּוֹ עֶשֶׂר מִפְּנוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם. וְאֵלּוֹ
הֵן:

גם כאן, תוך כדי קריאת עשר המכות, שופכים מעט מהיין:

דם. צַפְרִידַע. כְּנִים. עֲרוֹב. דָּבָר.
שְׁחִין. בָּרָד. אֲרָבָה. חֲשָׁן.
מַכַּת בְּכוֹרוֹת:

רבי יהודה הִיה נותן בָּהֶם סְמָנִים (ראשי תיבות):

ושוב שופכים טיפה:

דַּצ"ו. עַד"ש. בָּאח"ב:

ממלאים בחזרה את הכוס, וממשיכים לספר על המכות שחטפו
המצרים:

רבי יוסי הגלילי אומר מִנֵּין אַתָּה אוֹמֵר שֶׁלְּקוֹ הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר
מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת. בְּמִצְרַיִם מָה הוּא אוֹמֵר וַיֹּאמְרוּ
הַחֲרֻטָּמִים אֶל פְּרָעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הִיא. וְעַל הַיָּם מָה הוּא אוֹמֵר וַיֵּרָא
יְשׁוּרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֱ-דֹנָי בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת
אֱ-דֹנָי וַיֹּאמְרוּ בִּיהִנֹּחַ וּבְמִשָּׁה עַבְדּוֹ: כִּמָּה לָקוּ בְּאֲצַבֵּעַ עֶשֶׂר מִכּוֹת. אָמור
מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת. וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת:

רבי אליעזר אומר מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הִיתָה שֵׁל אֲרָבַע מִכּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ
עֲבֹרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים: עֲבֹרָה אַחַת. וְזַעַם שְׁתֵּים. וְצָרָה
שְׁלֹשׁ. מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים אֲרָבַע. אָמור מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ אֲרָבַעִים
מִכּוֹת. וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאַתֵּים מִכּוֹת:

רבי עקיבא אומר מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הִיתָה שֵׁל חֲמֵשׁ מִכּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ
עֲבֹרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת. עֲבֹרָה שְׁתֵּים.
וְזַעַם שְׁלֹשׁ. וְצָרָה אֲרָבַע. מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים חֲמֵשׁ. אָמור מַעֲתָה
בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת. וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאַתֵּים מִכּוֹת:

כמה מעלות טובות למקום עלינו:

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים
 דינו: אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם
 דינו: אלו עשה באלהיהם ולא הרג את בכוריהם
 דינו: אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם
 דינו: אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הידים
 דינו: אלו קרע לנו את הידים ולא העבירנו בתוכו בחרבה
 דינו: אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו בתוכו
 דינו: אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה
 דינו: אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן
 דינו: אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת
 דינו: אלו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני הר סיני
 דינו: אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה
 דינו: אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל
 דינו: אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו. שהוציאנו
 ממצרים. ועשה בהם שפטים. ועשה באלהיהם. והרג את בכוריהם.
 ונתן לנו את ממונם. וקרע לנו את הידים. והעבירנו בתוכו בחרבה. ושקע
 צרינו בתוכו. וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה. והאכילנו את המן. ונתן
 לנו את השבת. וקרבנו לפני הר סיני. ונתן לנו את התורה. והכניסנו
 לארץ ישראל. ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו:

בזמן המקדש, בליל הסדר היו אוכלים מצה ומרור וגם בשר של קרבן
הפסח. הנה הסיבה לשלושת המאכלים המיוחדים:

רְבֵן גְּמְלִיאל הָיָה אוֹמֵר כָּל שְׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֱלוֹ בַּפֶּסַח לֹא יֵצֵא
יְדֵי חוּבָתוֹ. וְאֵלּוּ הֵן:

פֶּסַח. מִצָּה. וּמְרֹר:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמַן שִׁבְעֵיט הַמִּקְדָּשׁ קָיָם עַל שׁוּם מָה. עַל
שׁוּם שֶׁפֶּסַח הַמִּקְדָּשׁ עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶמְרָתֶם
זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת
מִצְרַיִם וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיְקַדֵּהָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ:

מניחים את היד על המצה ואומרים:

מִצָּה זוֹ שֶׁאֵנּוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שְׁלֹא הִסְפִּיק בְּצִקְתָּ שֶׁל
אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּגְאָלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם גָּגוֹת
מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֵרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵּמֶה וְגַם צָדָה לֹא
עָשׂוּ לָהֶם:

מניחים את היד על המרור ואומרים:

מְרֹר זֶה שֶׁאֵנּוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁמִּרְרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי
אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר
וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשֹׁדָה אֶת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרוֹ:

ולסיום, על כל זה עלינו להודות לאלוקים ולברך אותנו:

בְּכָל יוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם.
שֶׁנֶּאֱמַר וְהַגְדַּת לְבָנָהּ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה אֲדֹנָי לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרַיִם: לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמִּצְרַיִם אֶלָּא
אִף אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אוֹתָנוּ
לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֵינוּ:

לְפִיכָן אֲנַחְנוּ חַיִּים הַיּוֹדוֹת לְהֵלֵל לְשִׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרוּךְ לַעֲלֹה
וּלְקַלֵּס. לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה. הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת
לְחֵירוֹת. מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה. וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב. וּמֵאֶפְלָה לְאוֹר גָּדוֹל. וּמִשְׁעָבוֹד
לְגֵאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו הַלְלוּיָהּ:

ממשיכים לקרוא מזמורים של שבח ותודה לאלוקים:

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ עַבְדֵי אֲדֹנָי הִלְלוּ אֶת שֵׁם אֲדֹנָי: יְהִי שֵׁם אֲדֹנָי מְבָרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם אֲדֹנָי: רָם עַל
כָּל גּוֹיִם אֲדֹנָי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כֹאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשִׁבְתּוֹ:
הַמְּשַׁפִּילִי לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מַאֲשֵׁפֶת יָרִים
אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֵת הַבַּיִת אִם
הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזִי: הֵיטָה יְהוּדָה לְקַדְשׁוֹ
יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הֵיךְ רָאָה וַיִּנָּס הִירְדֵן יֹסֵב לְאַחֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ
כְּאִילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מַה לָּהּ הֵיךְ כִּי תִנּוּס הִירְדֵן תִּסֵּב לְאַחֹר:
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאִילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מְלַפְנֵי אֲדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ מְלַפְנֵי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוּר אֶגֶם מִיָּם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיָּם:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם וְהִגִּיעָנוּ הַלֵּילָה הַזֶּה לְאֹכֶל בֹּו מִצֵּה וּמָרוֹר. כֵּן אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ
לְשִׁלּוּם, שְׂמִיחִים בְּבִגְדֵי עֵרָה וְשִׁשִּׁים בַּעֲבוּדָתָהּ וְנֹאכֵל שָׂם מִן הַזִּבְחִים
וּמִן הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבֵּחַהּ לְרָצוֹן, וְנוֹדָה לָהּ שִׂיר חֲדָשׁ
עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ גָאֵל יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

רחצה ▲

רוחצים את הידיים, בדיוק כמו בפרק "ורחץ". הפעם, אחרי הנטילה
מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם:

מוציא

אוחזים את המצות, ומברכים "המוציא":

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לַחֵם מִן הָאָרֶץ:

מצה

ממשיכים לאחוז את המצות ומברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה:

אוכלים מנת מצה אחת.

מרור ▲

טובלים קלות את המרור בחרוסת, ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲכִילַת מָרוֹר:

אוכלים מנת מרור אחת.

כורך ▲

כעת יוצרים כריך של מצה עם מרור. הרכיבים: מנת מצה + מנת
מרור + טיפ-טיפה חרוסת.
ואומרים:

כֵּן עָשָׂה הַלַּל בְּזִמְנֵן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם הָיָה כּוֹרֵךְ פֶּסַח מִצָּה וּמָרוֹר
וְאוֹכֵל בִּיחָד. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל מִצּוֹת וּמִזְבֵּיחַ יֵאָכְלוּ:

אוכלים את הכריך.

שלחן עורך

הגיע הזמן לאכול את ארוחת החג. מגישים לשולחן את התבשילים המסורתיים ואוכלים יחד. אפשר לנצל את הזמן להעלאת רעיונות ותובנות ברוח החג, לשיר ולומר דברי תורה.

צפון

כדי לסיים עם טעם המצה על הלשון, כעת אוכלים את האפיקומן. מביאים לשולחן את המצה שהצפנו בשקית בתחילת הערב, וכל משתתף אוכל מנת מצה אחת. אם אין מספיק בשקית, מוסיפים ממלאי המצות.

בורך ▲

מוזגים כוס יין מיוחדת עבור אליהו הנביא, שעל פי המסורת מבקר בכל בית יהודי בליל הסדר והוא זה שעתיד לבשר את הבשורה על התגשמות ההבטחה של אלוקים והתממשות הציפייה היהודית בת אלפי השנים לגאולה ותחיית המתים.

מברכים את ברכת המזון.

אם משתתפים בסדר לפחות שלושה גברים מגיל שלוש עשרה ומעלה, מזמנים את הסועדים לברך. מנחה הסדר מרים את הכוס ואומר:

רבותי נברך:

כולם עונים: **יהי שם אֱלֹהֵינוּ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:**

ברשות מֶרֶנּוּ וְרַבֵּנוּ וְרַבּוֹתֵינוּ. נְבָרֶךְ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְּׁלוֹ:

כולם עונים: **בְּרוּךְ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְּׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:**

כולם מברכים יחד את ברכת המזון:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָזֶה אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בָּחוּן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בֶּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל עֲמָנוּ תָמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּמֶן לְעוֹלָם וְעַד בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיֵּס לְכָל וּמַטִּיב לְכָל וּמַכִּין מִזֶּמֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו

אֲשֶׁר בָּרָא. כְּאִמּוֹר פּוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנִי
הַזֶּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָהּ אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחִלָתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה
וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל
בְּרִיתָהּ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ וְעַל תּוֹרָתָהּ שֶׁלֹּמְדָתָנוּ וְעַל חֻקֶּיהָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ
וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מָזוֹן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ
תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָהּ וּמְבָרְכִים אוֹתָהּ יִתְבָּרַךְ שְׁמָהּ
בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כִּכְתוּב וְאֲכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת אֱ-דֹנִי
אֱלֹהֶיהָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנִי עַל הָאֶרֶץ וְעַל
הַמָּזוֹן:

רַחֵם אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּהּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדָהּ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָהּ וְעַל הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שְׁמָהּ עָלָיו: אֱ-לֹהֵינוּ אֲבִינוּ רוֹעֵנוּ זּוֹנֵנוּ פְּרִיָסֵנוּ וְכֹלְכֵלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוּחַ לָנוּ
אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ, מְהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ: וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ לֹא
לִיָּדִי מִתַּנַּת בָּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִיָּדִי הַלּוֹאֲתָם כִּי אִם לִיָּדֶהּ הַמְּלָאָה, הַפְּתוּחָה,
הַקְדוּשָׁה, וְהַרְחֲבָהּ, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

אֱ-לֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אַבּוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיַזְכֵּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדּוֹנוּ, וְזַכְרוֹן אַבּוֹתֵינוּ, וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָהּ,
וְזַכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁהּ, וְזַכְרוֹן כָּל עַמָּהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיהָ לְפִלִּיטָהּ
לְטוֹבָהּ, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם חַג הַמַּצּוֹת
הַזֶּה בַּיּוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זָכְרֵנוּ אֱ-דֹנִי אֱ-לֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָהּ וּפְקֻדּוֹנוּ
בּוֹ לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבֵּר שׁוֹעֵה וְרַחֲמִים חוֹס וְחַנּוּן
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיהָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבִנָּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵינוּ
יְרוּשָׁלַיִם: אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל, אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ,
גֹּאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ, קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוּעָה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטוֹב
וְהַמְּטִיב לְכָל בָּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַיָּטִיב לָנוּ הוּא מְטִיב לָנוּ הוּא יִיטִיב לָנוּ
הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ לָעֵד, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, וּלְרוּחַ
הַצֵּלָה וְהַצִּלָּה בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה, נַחֲמָה, פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים,
וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ: הֶרַחֲמֵן הוּא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֵד: הֶרַחֲמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי: הֶרַחֲמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לָעֵד וּלְנִצָּח נִצָּחִים וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לָעֵד וּלְעוֹלָמֵינוּ
עוֹלָמִים: הֶרַחֲמֵן הוּא יִפְרֶנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הֶרַחֲמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מֵעַל
צָוָארֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הֶרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה מְרֻבָּה
בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֻכְלָנוּ עָלָיו: הֶרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ
הַנְּבִיא זָכוֹר לְטוֹב וְיִבָּשֶׁר לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת: הֶרַחֲמֵן
הוּא יְבָרֵךְ אֶת אָבִי מוֹרֵי בַעַל הַבֵּית הַזֶּה. וְאֶת אִמִּי מוֹרֵתִי בַעֲלַת הַבֵּית
הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לָנוּ כְּמוֹ שִׁבְרֵךְ אֶת אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מָקוֹם כָּל כּוֹן יְבָרֵךְ
אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִמָּרוֹם יִלְמְדוּ עָלָיו וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתַּהַּא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְּרַכָּה
מֵאֵת אֲדֹנָי וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָא חַן וְשֹׁכֵל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
וְאָדָם:

הֶרַחֲמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁכָלוּ טוֹב:

הֶרַחֲמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדֵּל יִשׁוּעוֹת מֶלֶכֻּנוּ
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשְׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
עֹשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת אֲדֹנָי קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְדָרְשׁוּ
אֲדֹנָי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לֹא־דֹנָי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: פּוֹתַח אֶת
יָדָהּ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: בָּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאֲדֹנָי וְהָיָה אֲדֹנָי
מִבְטָחוֹ:

מברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

|

הלל

זהו אחד מרגעי השיא של הלילה. עם נרות דולקים ביד, פותחים את דלת הבית לכבוד אליהו הנביא. זה הזמן לשפוך את הלב לפני אלוקים ולהביע תפילה ומשאלה אישית. כשהדלת פתוחה, קוראים את הפסוקים:

שִׁפּוֹךְ חַמָּתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נָוֹהוּ הַשָּׁמוּ: שִׁפָּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמָךְ וְחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשִּׁיגֵם: תִּתְדַוֵּךְ בָּאָר וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי אֲדָנֶיךָ:

קוראים בהתרגשות ובשמחה, בשירה משותפת, פרקי הלל ומזמורים של שבח ותודה לאלוקים:

לֹא לָנוּ אֲדֹנָי לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ כְּבוֹד עַל חֲסִדֶּךָ עַל אֲמָתְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵינוּ בְּשִׁמְיָם כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצֹבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹנוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן רִגְלֵיהֶם: וְלֹא יִהְיוּ כְּלֵב לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח בְּאֲדֹנָי עֲזָרָם וּמָגֶנָם הוּא: בֵּית אֲהֲרֹן בָּטְחוּ בְּאֲדֹנָי עֲזָרָם וּמָגֶנָם הוּא: יִרְאִי אֲדֹנָי בָּטְחוּ בְּאֲדֹנָי עֲזָרָם וּמָגֶנָם הוּא:

אֲדֹנָי זְכוּרנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי
אֲדֹנָי הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים: יִסַּף אֲדֹנָי עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לֹא־דָנִי עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ: הַשְׂמִים שְׂמִים לֹא־דָנִי וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהִי וְלֹא כָּל יְרֵדֵי דוֹמָה: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע אֲדֹנָי אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנִי: כִּי הָטָה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא:
אֶפְפוּנִי חֲבִלִי מוֹת וּמִצָּרִי שְׂאוֹל מִצָּאוֹנִי צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם אֲדֹנָי
אֶקְרָא אָנָּה אֲדֹנָי מַלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן אֲדֹנָי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שִׁמְר
פְּתָאִים אֲדֹנָי דְּלֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי אֲדֹנָי גָּמַל
עָלַיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדַּחִי: אֶתְחַלֵּף
לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי
אֲמַרְתִּי בַּחֲפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אָשִׁיב לֹא־דָנִי כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם אֲדֹנָי
אֶקְרָא: נִדְרִי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי אֲדֹנָי הַמּוֹתָה
לְחַסִּידָיו: אָנָּה אֲדֹנָי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתָּה פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי:
לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא: נִדְרִי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל
עַמּוֹ: בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֲדֹנָי בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ:

הִלְלוּ אֶת אֲדֹנָי כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאַמֶּת
אֲדֹנָי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

 הודו לא־דָּנִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

כולם עונים: הודו לא־דָּנִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

 יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

כולם עונים: הודו לא־דָּנִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

כולם עונים: הודו לא־דָּנִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

 יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי אֶ־דָּנִי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

כולם עונים: הודו לא־דָּנִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

מִן הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ: אֶ־דָּנִי לִי לֹא אִירָא מֶה
יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם: אֶ־דָּנִי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת
בְּאֶ־דָּנִי מִבְּטָח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בְּאֶ־דָּנִי מִבְּטָח בְּנִדְבִיבִים: כָּל גּוֹיִם
סָבְבוּנִי בְּשֵׁם אֶ־דָּנִי כִּי אֲמִילָם: סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם אֶ־דָּנִי כִּי אֲמִילָם:
סָבְבוּנִי כְּדַבְרִים דַּעֲכּוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם אֶ־דָּנִי כִּי אֲמִילָם: דָּחָה דְחִיתֵנִי
לְנֶפֶל וְאֶ־דָּנִי עֲזָרֵנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאֶהֱלִי צִדִּיקִים יָמִין אֶ־דָּנִי עֲשֵׂה חֵיל: יָמִין אֶ־דָּנִי רוֹמֶמָה יָמִין אֶ־דָּנִי
עֲשֵׂה חֵיל: לֹא אָמוּת כִּי אַחִיָּה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא
נִתְּנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם אוֹדֶה יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לֹא־דָּנִי צִדִּיקִים
יָבֹאוּ בּוֹ:

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתֵנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדֶה כִּי עֲנִיתֵנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה:
אָבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פָּנָה: אָבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה

לראש פנה: מאת אֲדֹנִי הִיְתָה זאת היא נפֿלאַת בְּעִינֵינוּ: מאַת
אֲדֹנִי הִיְתָה זאת היא נפֿלאַת בְּעִינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה אֲדֹנִי נְגִילָה
וְנִשְׂמָחָה בוֹ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה אֲדֹנִי נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בוֹ: אָנָּה אֲדֹנִי הוֹשִׁיעָה
נָא: אָנָּה אֲדֹנִי הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה אֲדֹנִי הַצְּלִיחָה נָא: אָנָּה אֲדֹנִי הַצְּלִיחָה
נָא: בְּרוּךְ הֵבֵא בָשֶׂם אֲדֹנִי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדֹנִי: בְּרוּךְ הֵבֵא בָשֶׂם אֲדֹנִי
בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדֹנִי: אֵל אֲדֹנִי וַיָּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעִבְתֵּיכֶם עַד קִרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֲדֹנִי וַיָּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעִבְתֵּיכֶם עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי
אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ לֹאֲדֹנִי
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לֹאֲדֹנִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יְהַלְלוּ אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל עֲמָךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרומְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ
וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ, כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱמָר כִּי מַעֲלֹם
וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

הוֹדוּ לֹאֲדֹנִי כִּי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֹׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבְנוֹנָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֹׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשָׁלֶת בַּיּוֹם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

בִּיד חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
לִגְזֹר יָם סוּף לִגְזָרִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
וְנָעַר פְּרָעָה וַחֲמִלּוֹ בָּיָם סוּף	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
לְמוֹלִיךְ עָמוֹ בַּמִּדְבָּר	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
לְמַכָּה מַלְכִּים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
וְנָתַן אֶרֶצָם לַנַּחֲלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
שִׁבְשֵׁפְלָנוּ זָכַר לָנוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ אֱ-דָנִי אֱ-לֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֹר
וּתְרוֹמָם זָכְרָךְ מִלְכָּנוּ תַמִּיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲתָה אֵל. וּמִבְלַעֲדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵס וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת
צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱ-לֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי
כָּל בְּרִיּוֹת אָדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וְאֱ-דָנִי הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמַּעֲוִיר יְשָׁנִים
וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מֵלֵא שִׁירָה כְּפִים וּלְשׁוֹנֵנוּ

רָנָה כַּהֲמוֹן גָּלְיוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִרְחֲבֵי רִקְיעַ וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
וְכִכָּרִחַ וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיִלוֹת: אֵין אָנוּ
מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרְךָ אֶת שְׁמֶךָ עַל
אַחַת מֵאֲלֹף אֲלָפִים וְרַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבֹתֵינוּ מִלְפָּנֶיךָ: מִמִּצְרַיִם גָּאַלְתָּנוּ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ.
מִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ. בָּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבִשְׁבַע כָּלִפְלַתָּנוּ מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ
וּמִדָּבָר מִלְטָתָנוּ וּמִחֲלָיִם רָעִים וְנֹאֲמָנִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ
וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶּיךָ. וְאַל תִּשְׁטָנוּ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ לִנְצַח: עַל כֵּן אֲבָרִים
שֶׁפִּלְגָתָ בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחָתָ בְּאַפֵּנוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם
יֹדוּ וְיִבְרָכוּ וְיִשְׁבַּחוּ וְיִפְאָרוּ וְיִרְוּמָמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיִקְדִּישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ
מִלְכָּנוּ: כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע. וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה וְכָל
בָּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל הַלְבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל קֶרֶב
וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדְבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה אֲדֹנָי מִי כִמוֹךָ.
מֵצִיל עֵנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יְדָמָה לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ וּמִי
יַעֲרֶךְ לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נִהְלָלָךָ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרָךְ אֶת שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. כְּאִמּוֹר לְדוֹד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת
אֲדֹנָי וְכָל קֶרֶבִי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָךְ. הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגָּבוֹר לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ.
הַמְלִיךָ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֵם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רָנְנוּ צְדִיקִים בִּיהִנּוּה לִישְׁרִים נְאֻה
תִּהְיֶה: בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְרוֹמֵם. וּבִשְׁפָתַי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים
תִּתְקַדֵּשׁ. וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבִמְקַהֲלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל הַיְּצוּרִים. לִפְנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ובכן **ישתבח** שמה לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ.
כי לך נאה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו לעולם ועד: שיר ושבחה הלל
וזמרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות.
ברכות והודאות לשמה הגדול והקדוש ומעולם עד עולם אתה אל:
ברוך אתה אֲדֹנִי אל מלך גדול ומהלל בתשבחות אל ההודאות אדון
הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים. הבוחר בשירי זמרה.
מלך יחיד חי העולמים:

מברכים:

ברוך אתה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ מלך העולם בורא פרי הגפן:

כשמסיימים לשתות, מברכים על היין:

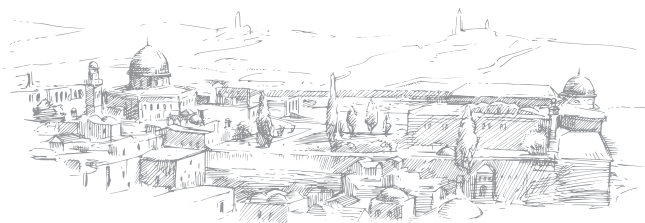
ברוך אתה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן: ועל
תנובת השודה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו
לאכל מפריה ולשבוע מטובה, רחם נא אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ על ישראל עמך
ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחתך ועל היכלך, ובנה
ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בה ובברכך

בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה. וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. כִּי אֶתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וּמַטִּיב לְכָל וְנוֹדֶה לָּךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי עַל
הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן:

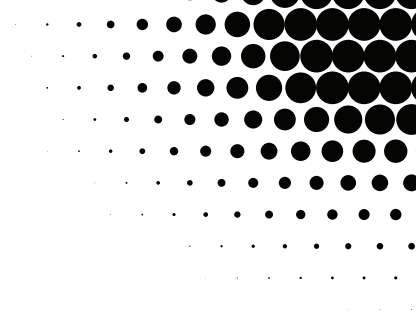
נרצה

אחרי שקיימנו את הסדר כהלכתו, אנו מביעים את התקווה והביטחון
בכך שמעשינו רצויים לפני אלוקים, ונועלים את הסדר בתקווה
היהודית העתיקה - כולם קוראים ביחד בקול:

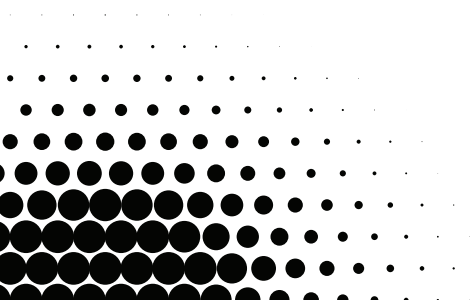
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם!

אם נותרו לכם זמן וכוח, אל תמהרו להיפרד משולחן החג הנפלא. זה
הזמן לשבת בצוותא ולשיר את שירי החג והפזמונים. חיברנו עבורכם
שירון עם השירים הקלסיים האהובים, חג שמח!

פיוטים

אחד מי יודע?

אחד מי יודע. אחד אני יודע. אחד אלהינו שבשמים ובארץ:
 שנים מי יודע. שנים אני יודע. שני לחות הברית. אחד
 אלהינו שבשמים ובארץ:
 שלשה מי יודע. שלשה אני יודע. שלשה אבות. שני לחות
 הברית. אחד אלהינו שבשמים ובארץ:
 ארבע מי יודע. ארבע אני יודע. ארבע אמהות. שלשה אבות.
 שני לחות הברית. אחד אלהינו שבשמים ובארץ:
 חמשה מי יודע. חמשה אני יודע. חמשה חמשי תורה. ארבע
 אמהות. שלשה אבות. שני לחות הברית. אחד אלהינו
 שבשמים ובארץ:
 ששה מי יודע. ששה אני יודע. ששה סדרי משנה. חמשה
 חמשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לחות הברית.
 אחד אלהינו שבשמים ובארץ:
 שבעה מי יודע. שבעה אני יודע. שבעה ימי שבטא. ששה סדרי
 משנה. חמשה חמשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני
 לחות הברית. אחד אלהינו שבשמים ובארץ:
 שמונה מי יודע. שמונה אני יודע. שמונה ימי מילה שבעה ימי
 שבטא. ששה סדרי משנה. חמשה חמשי תורה. ארבע אמהות.
 שלשה אבות. שני לחות הברית. אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה יֶרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנָה
יָמֵי מִלָּה שְׁבַעַה יָמֵי שְׁבַתָּא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי
תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֶ־
לְהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבֶאֱרָן:

עֲשֹׂרָה מִי יוֹדֵעַ. עֲשֹׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֲשֹׂרָה דְּבָרֵיָא. תִּשְׁעָה יֶרַחֵי
לֵידָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה שְׁבַעַה יָמֵי שְׁבַתָּא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה.
חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֶ־לְהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבֶאֱרָן:

אֶחָד עָשׂוֹר מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד עָשׂוֹר אֲנִי יוֹדֵעַ. אֶחָד עָשׂוֹר כּוֹכְבֵּיָא.
עֲשֹׂרָה דְּבָרֵיָא. תִּשְׁעָה יֶרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה שְׁבַעַה יָמֵי
שְׁבַתָּא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֶ־לְהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבֶאֱרָן:
שְׁנַיִם עָשׂוֹר מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם עָשׂוֹר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם עָשׂוֹר שְׁבַטֵּיָא.
אֶחָד עָשׂוֹר כּוֹכְבֵּיָא. עֲשֹׂרָה דְּבָרֵיָא. תִּשְׁעָה יֶרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנָה
יָמֵי מִלָּה שְׁבַעַה יָמֵי שְׁבַתָּא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי
תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֶ־
לְהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבֶאֱרָן:

שְׁלֹשָׁה עָשׂוֹר מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עָשׂוֹר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עָשׂוֹר מַדִּיָּא.
שְׁנַיִם עָשׂוֹר שְׁבַטֵּיָא. אֶחָד עָשׂוֹר כּוֹכְבֵּיָא. עֲשֹׂרָה דְּבָרֵיָא. תִּשְׁעָה
יֶרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה שְׁבַעַה יָמֵי שְׁבַתָּא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי
מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי
לַחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֶ־לְהִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבֶאֱרָן:

חד גדיא. חד גדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
ואתא שונורא ואכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
ואתא כלבא ונשף לשונורא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד
גדיא. חד גדיא:

ואתא חוטרא והפה לכלבא. דנשף לשונורא. דאכלה לגדיא. דזבין
אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא נורא ושרף לחוטרא. דהפה לכלבא. דנשף לשונורא. דאכלה
לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא מיא וכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דהפה לכלבא. דנשף לשונורא.
דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא תורא ושטה למי. דכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דהפה לכלבא.
דנשף לשונורא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד

גדיא:

ואתא השוחט ושחט לתורא. דשטה למי. דכבה לנורא. דשרף
לחוטרא. דהפה לכלבא. דנשף לשונורא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא
בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט. דשחט לתורא. דשטה למי.
דכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דהפה לכלבא. דנשף לשונורא. דאכלה
לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות. דשחט לשוחט. דשחט
לתורא. דשטה למי. דכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דהפה לכלבא.
דנשף לשונורא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד
גדיא:

אדיר הוא יבנה ביתו

אדיר הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.
 בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.
 הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.
 חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.
 כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.
 נורא הוא, סגיב הוא, עוז הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.
 פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.
 רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.